

Arrest

nr. 157 128 van 26 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 november 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 november 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13 sexes).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2015 , waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Annick HAEGEMAN, die loco advocaat Anke VANHOECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché Bram DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissingen vormen de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Te dezen werd op 24 november 2015 de volgende beschikking verstuurd naar de verzoekende partij, dit op grond van artikel 39/82, §4, derde lid, van de Vreemdelingenwet:

“H.R.diende op 24 november 2015 om 16.24 uur een verzoekschrift in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 16 november 2015 en van de beslissing tot afgifte van een inreisverbod van dezelfde datum.

De ingestelde vordering komt manifest laattijdig voor. De verzoekende partij bedeeft zich blijkens haar verzoekschrift een termijn van 30 dagen toe om haar vordering in te stellen tegen “de bestreden beslissing” maar ze gaat voorbij aan het gestelde in artikel 39/57,§1, laatste lid van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling dient de in artikel 39/82,§4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet ingediende vordering gericht tegen een tweede of navolgende verwijderingsmaatregel binnen de vijf dagen te worden ingediend na de kennisgeving ervan. De verzoekende partij kreeg “de bestreden beslissing” betekend op 16 november 2015. De vordering werd ingesteld op 24 november 2015, daar waar de vijfde dag, 23 november 2015 is.”

2.2. Ter terechtzitting roept de verzoekende partij overmacht in. Ten eerste wijst ze erop dat ze wachtte op bijkomende documenten, waarbij ze er onmiddellijk aan toevoegt dat ze die niet heeft gekregen en tot op heden nog altijd niet heeft. Verder stelt ze dat ze verwachtte dat de Raad gesloten zou zijn, gelet op het dreigingsniveau 4 dat geldt voor Brussel.

2.3. De verzoekende partij kan bezwaarlijk gevolgd worden in haar betoog. Indien gewacht wordt op bijkomende documenten om huidige vordering in te stellen kan op zijn minst verwacht worden dat dan nader gepreciseerd wordt op welke documenten gewacht werd en in welke mate dit de ingestelde vordering fundamenteel zou ondersteunen. Dit geschiedt echter niet. Verzoekende partij blijft te dezen steken in vage beweringen die niet van aard zijn dat ze een geldende beroepstermijn kunnen opzij schuiven. Ten tweede kan de verzoekende partij evenmin gevolgd worden in haar betoog inzake dreigingsniveau 4 dat geldt voor Brussel. Niet alleen gaat verzoekster zonder grond er vanuit dat de Raad gesloten zou zijn, maar tevens neemt ze dan ook nog aan dat het faxapparaat afgekoppeld zou zijn waarnaar UDN-vorderingen verzonden worden. Het gevoerde betoog kan dan ook niet als ernstig beschouwd worden.

2.4. De Raad merkt nog op dat de verzoekende partij blijkens de bestreden beslissingen ettelijke procedures heeft ingediend die allemaal op niets zijn uitgedraaid, met name heeft zij diverse asielaanvragen en regularisatieaanvragen op basis van artikel 9 bis en 9 ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Er wordt niet aangetoond dat de elementen die zij heden in haar verzoekschrift inroept, niet aan bod zijn gekomen in die aanvragen. De beroepen die bij de Raad werden ingesteld tegen de negatieve beslissingen van de verwerende partij in dit verband werden blijkens de databank van de Raad verworpen door de Raad. In het kader van de asielaanvragen kwam de situatie in Armenië in de beslissingen van de gespecialiseerde asielinstanties aan bod zodat de verzoekende partij niet dienstig een grief artikel 3 EVRM kan ontwikkelen verwijzend naar de situatie in Armenië, zonder op zijn minst te melden op welke wijze de situatie geëvolueerd is sedert de beoordeling ervan door de asielinstanties. In het kader van de 9 ter-aanvragen kwam de medische situatie aan bod zodat de verzoekende partij niet dienstig een grief artikel 3 EVRM kan ontwikkelen door opnieuw te verwijzen naar haar medische situatie zonder aan te tonen dat het handelt om een medische situatie die nog niet eerder in de ettelijke 9ter-aanvragen aan bod is gekomen. Verder blijkt uit de bestreden beslissingen dat zo goed als het volledige gezin van de verzoekende partij dient terug te keren naar het land van herkomst. Voor zover al kan worden aangenomen dat dochter A. met haar zoon op legale wijze in het Rijk verblijft, wordt prima facie geen gezinsleven aangetoond van de verzoekende partij met haar meerderjarige dochter die de bescherming van artikel 8 EVRM verdient of blijkt niet dat dit element op zich alleen een positieve verplichting voor België met zich zou meebrengen om de verzoekende partij op het grondgebied te laten vertoeven. Een sociaal leven dat ontwikkeld werd gedurende een illegaal en precair verblijf kan evenmin tot een positieve verplichting leiden voor België om de verzoekende partij op het grondgebied te laten vertoeven. Er blijkens dus samengevat geen verdedigbare grieven inzake de artikelen 3 en 8 EVRM voor te liggen, minstens wordt dit niet aangetoond door de verzoekende partij van wie kan verwacht

worden dat ze dit aantoonst wanneer ze geconfronteerd wordt met een beschikking van de Raad dat de ingestelde vordering manifest laattijdig voorkomt. Het staat de verzoekende partij alleszins vrij een aanvraag om verblijfsmachtiging in het land van herkomst in te dienen omwille van de elementen die zij aanhaalt in haar verzoekschrift. Er dient dan wel de opheffing of opschorting gevraagd te worden van het inreisverbod. In dit verband merkt de Raad nog op dat de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten waarom de behandeling van een gewone vordering tot schorsing gepaard gaande met een beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen het inreisverbod niet zou volstaan. Verzoekende partij laat met andere woorden ook na het hoogdringend karakter van haar vordering uiteen te zetten voor zover het gericht is tegen het inreisverbod, dat geen verwijderingsmaatregel is in de zin van artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

De ingestelde vordering is laattijdig en dient om de uiteengezette redenen verworpen te worden.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. S. PIETERCIL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. PIETERCIL

M. EKKA